

News1 מחלקה ראשונה

יום חמישי 10 אוקטובר 2013 15:08

הצטרפות ל- VIP

ד"ר חיים משגב | עורך דין | תגובות

חמישה חברי כנסת מחפשים בית

דן מרידור ורוני מילוא - שחברו לאהוד ברק, אחראים גם הם לאינתיפאדה שבה פתח ערפאת; הם כשלו בהקמת מפלגה, אותה ביקשו להקים בגלל השינאה לבנימין נתניהו; עתה הם מנסים לקפוץ שוב לליכוד, כדי לזכות בתפקידים ולהנות מכספי ציבור

< הנורמות המפוקפקות של מרידור ומילוא

...

הנורמות המפוקפקות של מרידור ומילוא

דן מרידור מבקש, מן הסתם, לסלול את דרכו חזרה לשורות הליכוד. אותה שאיפה יש, כנראה, גם לחבריו באין-מפלגה שהם הקימו לעצמם. אפשר בהחלט להבין אותם. העתיד הפוליטי שלהם נראה בערך כמו זה של דוד לוי ואחיו. אלא שלטובת דוד לוי אפשר, לפחות, לומר שהוא פרש מממשלתו של אהוד ברק כשזה עוד היה בשיא כוחו. מה שאי אפשר לומר על דן מרידור שקפץ מעגלתו המקרטעת של בנימין נתניהו בשלהי כהונתו, כדי לחפש לעצמו מעון חם אצל אמנון ליפקין-שחק - ונשאר שם עד שאהוד ברק סולק בבושת פנים מלשכת ראש הממשלה.

כעת חושש דן מרידור שהבחירות הקרובות והולכות ישאירו אותו בלב המדבר הפוליטי. גם הוא מבין, בלי ספק, שללא מפלגת-האם שממנה הוא פרש בקול תרועה רמה, ערב הבחירות האחרונות, בגלל אופורטוניזם גרידא, ולא מתמת איזו שהיא מחלוקת אידיאולוגית, אין לו עתה שום אופק פוליטי.

השנאה לבנימין נתניהו היא שהניעה את גלגליה של מפלגת המרכז. רק זאת. שום דבר אחר. החיבור בין הקצוות הפוליטיים במפלגה הווירטואלית שקמה בקול תרועה גדולה וקרסה לצליליה של נפיחה דלה לא היה אף פעם אמיתי.

האלטרנטיבה-כביכול לבנימין נתניהו, שאותה הוליכו אמנון ליפקין-שחק, יצחק מרדכי, אורי סביר ודליה רבין-פילוסוף, לא היה בה כל ממש. שנאת החינם שהם הפיצו הייתה מאוסה למן ההתחלה. הם לא יכולים היו להציג שום בשורה חדשה. הכל היה שרלטני וחבוט. החל מן המאבק על ראשות "המפלגה", שאף פעם לא היתה לה תשתית דמוקרטית, מאבק שהוכרע על-פי סקרי דעת קהל, וכלה בזחילה הנוכחית בחזרה אל חיקה החמים של הממשלה.

יכול להיות, שאריאל שרון באמת ובתמים סבור שחמשת חברי הכנסת, חסרי העורף המפלגתי, יכולים להוסיף משקל ציבורי להחלטות שהוא מתכוון לקבל בעתיד בנושא המלחמה בפלשתינים, אבל בפועל זה לא יקרה. הציבור אינו טיפש. הוא ידע בדיוק עם מי יש לו עסק.

המפלגה הבלתי מוסרית הזאת הרי היתה בקואליציה של אהוד ברק בשעה שהלה הלך למהלך המטורף בקמפ-דיוויד, אז מדוע שמישהו יאמין עתה שדן מרידור או רוני מילוא שינו את עורם - ושכעת הם מאמינים בדרך הפוכה? כלום הם לא בנו את ביתם הפוליטי רק לפני כשנתיים ביחד עם אורי סביר, מאבותיה הרחוקים של מדיניות אוסלו, זו שיסודותיה נבנו על אדני שקר ותרמית?

האין לומר גם עליהם, על דן מרידור ועל רוני מילוא, שהם אחראים במידה לא קטנה לתווה ובוהו שהביא עלינו אהוד ברק בהצעותיו הבלתי ישימות, מחוסרות הלגיטימציה הציבורית, לרשות הטרור הערפאתית, או בבריחה הלא-אחראית, המביישת, מדרום לבנון, זו שהביאה עלינו את האינתיפאדה הפלשתינית הנוכחית?

יש בכלל משהו דפוק בכל השיטה הפרלמנטרית שלנו. אנשים נבחרים לכנסת - ולימים מתברר שאין מאחוריהם מפלגה. כלום. שממה. לא מוסדות נבחרים. לא מרכז. לא סינים. רק תזרים

מזומנים קבוע שהאוצר הציבורי להעביר לכיסיהם מדי חודש בחודשו מכוח חוקי מימון שונים, בשווי מאות אלפי שקלים, כדי לקיים את התשתית הדמוקרטית-המפלגתית שכולנו רוצים בה. בפועל - הכל נכנס לכיסים פרטיים, שכן באין מוסדות למפלגה, אין גם על מה להוציא את הכסף הציבורי הרב שנצבר בידיים פרטיות.

אם הדברים היו קורים במגזר הפרטי, אפשר היה לקרוא לכך הונאה, ולהגיש תלונה במשטרה על הוצאת כספים בתואמת שווא. אולם כשהדברים קורים בפוליטיקה - כולנו מסתפקים במשיכת כתף.

חבל שאנחנו לא יודעים לתבוע מנבחר הציבור קצת יותר הקפדה על נורמות מן הסוג שכל אחד מאיתנו נתבע לקיים בחיי היום-יום. הרי יש וההתנהגות שלהם, מעוררת הבחילה, היא לא רק בלתי מוסרית; היא סתם בלתי חוקית, ולכן הנגיסות האלה בכל פה, מתוך תאוה בלתי נגמרת, מכספי הציבור צריכות להיגמר יום אחד. צריך פשוט לכפות את זה עליהם. חשוב להגיד להם שלא לעולם חוסן; שאורחותיהם כבר נמאסו על כולנו.

איננו יכולים, או צריכים, להסכים עוד שאותה גלריה של אנשים רעים, לא מהימנים, תמשיך למשול בנו. הקפיצת הללו מרשימה לרשימה, בנוסח אלכס גולדפרב וגונן שגב המאוסים, לפני כל בחירות, פשוט עושות לנו סחרחורת - וגורמות לנו לאבד את שארית האמון בדבר החלול הזה שנקרא פוליטיקה פרלמנטרית.

חשוב להבהיר את הדברים לראש הממשלה. לא לזן מרידור לצידו הוא צריך. לאריק שרון הזכור לטוב מימים אחרים הוא נזקק לידו.

תאריך: 17/08/2001 | עודכן: 02/11/2001

מועדון הבלוגרים לקבלת רשימות הכותב הנ"ל לדוא"ל שלך עם פרסומן הקלק כאן

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן